

ЕТНОФАРМАКОЛОГИЧНО ПРОУЧВАНЕ ВЪРХУ ИЗПОЛЗВАНЕТО НА ЛЕЧЕБНИ РАСТЕНИЯ В СРЕДНОВЕКОВНА БЪЛГАРИЯ

ФАКУЛТЕТЕН ПРОЕКТ: 2019-2020 г.

Идентификатор: ФП19-Ф-К-015

Етнофармакологията изучава емпиричната употреба на лечебни растения в традиционната медицина от местното население в даден регион. Използването на лечебни растения в българските земи през Средновековието е отражение както на медицинската практика във Византия, усвоила и доразвила фармакологичните достижения на Античността, така и на опита и наблюденията на племената и народите, населяващи средновековна България. Настоящото проектно предложение има за цел: да систематизира националния и привнесения чужд (византийски и османски) опит в употребата на лечебни растения през епохата на Българското средновековие; да осъществи научно обосновано доказване на ефективността на средновековни лечебни практики по българските земи, основаващи се на използване на лечебни растения, като се приложат съвременни аналитични методи и базирайки се на тази информацията, потенциално да се изолират и докажат нови биологичноактивни вещества с антимикробно действие от представители на съвременната българска флора от района на област Кърджали. Изследователската работа по проекта включва посещения в библиотеки и архивохранилища с цел издирване и събиране на изворовия фонд от средновековни медицински трактати и ръкописи, свързани с фитотерапията в българските земи. Ще бъдат проведени серия от експедиции в района на Кърджали за събиране и идентификация на растителен материал от видове, за които се установят данни за употреба. От събраните растения ще бъдат получени екстракционни и дестилационни продукти, чиито състав ще бъде определен чрез хроматографски и маспектрометрични методи. Получените продукти и индивидуални биологичноактивни вещества, изолирани от тях, ще бъдат тествани *in vitro* за антимикробна, антиоксидантна и противотуморна активност.